

השידוך בכביש חיפה

אבל הוא ביקש לחדור דרך הפריצה שצרה השיחה הקולחת, לצוד את ליבה, לשבור אותה, לחדור דרך הלב אל שאר חלקי גופה. כך היא טוענת.

גם בחורות יפות, סיפרה לו, נזקקת לעיתים לטרמפים. היא ובעלה לומדים באוניברסיטה. התקציב הבלתי-מאוזן מחייב אותם לחסוך כל פרוטה. זה מחייב אותה, בין השאר, לעמוד לעיתים קרובות לצדי הכביש, לנפנף בידה לנהג החולף ביעף, או לשמוע בחצי-אוזן הערה פוגעת, או הצעה גסת-רוח.

לא, לא. אין זאת הפעם הראשונה שליבה מתחנן בקירבה לשמע הצעות מגונות. אני יודעת שאני יפה. הרבה אמרו לי ש'אני מושכת מאד, וזה טבעי שהרבה גברים ניסו להתחיל איתי', התוודתה השבוע.

אפילו בעלה יודע על כמה גברים שלטי שו עיניים חומדות מדי לעבר אשתו. כן, אני יודע, היא יפה, היא מושכת. טבעי הדבר שגברים רבים מסתכלים עליה, ואפילו לו מנסים להתחיל איתה.

מפקח פיליפ תורן היה, לדברי הזוג קוסטאקובסקי, אחד מאימת ברנשים ש' יופיה של ציפורה, התנהגותה החופשית, הקלילה קמעה, העבירה אותם על דעתם. הוא הסתכל עלי כל הזמן כאילו לא ראה אשה מימיו. נזכרה השבוע הסטודנטית, רצינית להגיד לו שישים לב לדרך שלפניו, למכוניות הבאות ממול, ויפסיק להסתכל עלי, אבל לא הספקתי להעיר את תשומת-ליבו על הנהיגה הבלתי-זהירה, הוא הקדים אותי.

במבואות תל-ברוך כבר היו בפיו, לרב ריה, שפע של הצעות קוסמות, שנראו בי עיניה מגונות מאד.

הוא שיבח תחילה את יופיה המושלם, אבל היוז היה רגילה למחמאות מסוג זה. אחרי-כך תמה בקול רם כיצד צעירה מק סימה כלי-כך אינה יכולה להשיג כסף, כאילו היה זה חוק בליעבור שהפרוטה חייבת להימצא בכיסה של כל בחורה יפה.

בשלב השלישי של אותה שיחה נעשה תורן, לדבריה, נועז יותר. כך התפתחו הדברים, לפי גירסתה: "אני אתן לך כסף", הציע הנדיב הבלתי-יודע, ולא שבה להוסיף כי הוא מבקש תמורה מלאה עבור כספו. "בואי ניסע לשפת-הים!"

היא הודיעה. קצין-המשטרה, שלא גרע ממה את עינו במשך כל זמנה-הנסיעה. הבחין את ברושם שעשו דבריו וריכך את הנימה. "בואי נלך לבלות על חשבוני" הציע עתה, לדבריה.

תורן קצין-המינהלה במשטרת רמת-גן התעטף השבוע בשתיקה, לאחר שמפקדיו אסרו עליו לדבר עם עתונאים. כל מה שהציגו ידע עליו היה כי הוא טונן כי ציפורה קוסטאקובסקי ניסתה ל' שדל אותו, שעה שהסיע אותה בתחנותיו

הסטודנטית הפרקלים והבעל

פשע. למרות שהמיקרה הביא לגילוי סודות אינטימיים של אשתו, וחשף בפומבי פרשיות אישיות נשכחות, הוסיף יואב לעמוד לצידה. הם ציפורה קוסטאקובסקי, עורך-הדין צבי לידסקי, ויואב קוסטאקובסקי. השלושה הסבירו השבוע את גירסתם. טענו כי ציפורה חפה מכל

שיחזור כך נכנסה ציפורה למכוניתו של קצין-המשטרה, שנעצרה בצומת ה' רחובות איינשטיין—כביש-חיפה. בעלותה למכונית חייבה לנהג האויב, לא תיארה לעצמה כי הנסיפה תסתיים כפי שהתתיימה. "יותר לא אסע בטרמפים", הבטיחה.

היה גבר אחר, צעיר יותר, מושך יותר, אבל נשוי. היא היתה מאוהבת בו מעל לראש. אפילו חשבה לבקש מבעלה גט, ולהינשא לאותו צעיר, אבל ברגע האחרון לא יצאה התוכנית לפועל.

כל זה, אפילו אם זה נכון, אינו שייך למיקרה. טען השבוע פרקליטה של הסטודנטית, עורך-הדין צבי לידסקי. "היא צעירה מודרנית, וכל זמן שאינה עוברת על החוק, או על המוסר המקובל של הדור, היא יכולה להתנהג ככל העולה על רוחה. זה בשום אופן לא רלבנטי למיקרה הזה עם קצין-המשטרה!"

הצד השני, משטרת רמת-גן, הוסיף ל' שתוק. השתיקה מצאה לה מיד מפרשים, הוסיפה שמן למדורות-הרכילות. "הקצין ניסה להתעסק גם עם חברה שלי!" התנדבה ל' הסביר צעירה תל-אביבית, "הוא היה מס' תכל תמיד על בחורות צעירות!"

אולם הסיפור המעניין ביותר, העשוי ל' האיר את הפרשה כולה באור אחר, דלף השבוע, שלא במתכוון, ממשטרת רמת-גן. אם גירסה זו תתאמת, יתקשה קצין-המינהלה, שאינו עוסק בחקירות או במיב' צעים, להסביר כיצד נתקל, לפני שבועות אחדים, בונוסעטת והסיעה לתחנת-המשטרה. גלי-השמועות יכול היה להזיק לאיש אחד: לפיליפ תורן עצמו. כי אילו היתה המש' טרה מוכנה להרשות לו למסור את גירסתה,

היא דחתה אותו. תחילה באדיבות מהולה בכעס מאופק. אחרי-כך בנסות, במילים כ' דורבנות. "מה, את לא אוהבת את זה?" ניסה, לדבריה, את כוחו בפעם האחרונה. היא הבינה מה זה. 28 שנים, בעל, מאהבים, והמון-המון נסיון-חיים סייעו לה לצאת מהסבך. "כן, אני דוקא אוהבת את זה", הטיחה כנגדו, "אבל לא אתך! אתה נמוך ומכוער. מה אתה חושב שאתה. תראה איך אתה נראה!"

העלבון הצורב הבעיר את חמתו. ה' תמונה שהצטיירה מדבריה שוב לא היתה של שתדלן אומלל, אלא גינגי נוף ש' גבריותו נפגעה. "למה את חושבת את עצמך?" קרא בחמת-זעם, "את חושבת שאת שוה מיליון!"

"אראה לך משטרה!"

עוד כשליבים המוקדמים של או תה שיחה אינטימית היה בדעתה ל' בקש ממנו לעצור. היא חיפשה הזדמנות מתאימה, ניצלה רגע של דממה מעיקה ו' ביקשה ממנו לעצור. הוא הוסיף, לדבריה, ללחוץ על הדוושה.

היא פתחה את הדלת. "אני רוצה לרדת. עצור!" התחננה. הוא היה מוכן לעצור, אבל קצין-משטרה, שהוא גם ג'נטלמן מהוגן, לא יפקיר נערה אומללה במקום חשוך, טרף לנהגים חסרי-מצפון. "אוריד אותך במקום מואר", הסביר והמשיך ללחוץ על הדוושה. היא עמדה לפרוץ בבכי. "אם לא תעצור אתלונן במשטרה", התייפחה. זה היה כבר יותר מדי. הוא רצה להוכיח לה כי ה' סנדלר אינו הולך יחף. "אני כבר אראה לך משטרה!" שמץ של ליגלוג נשמע, ל' דבריה, בקולו. "אני אתלונן עליך במש' טרה. אני עצמי קצין-משטרה!" הוא היפנה מכונתו לעבר תחנת-המשטרה בהרצליה.

הוא טען כי היא שידלה אותו. היא טענה כי הוא שידל אותה. בחוץ שתקה המכו' נית. רק היא ידעה מה האמת.

בתחנת-המשטרה לא התייחסו אליה באמין רב. אחרי הכל לא בכל יום מביא קצין-משטרה בחורה שניסתה להיטפל אליו.

הסברתי לחוקרים שהוא ניסה לשדל אותי, ושהציע לי כל מיני הצעות מגונות. אבל הם האמינו לו, למרות ששמתי-לב שהם נדהמו כששמעו את הגירסה שלי.

בתום החקירה היא הצהירה, לדבריה, שאם אין מאמינים לה, היא מוכנה להיבדק במכונת-אמת. הנכונות לא עשתה על ה' חוקרים רושם רב. הם העדיפו, בינתיים, לשלוח אותה אל בית-המעצר באבו-כביר.

"זה היה נורא לשבת שם בין כל ה' זונות", נזכרה השבוע ציפורה קוסטאקובסקי. קי. הן גילו הבנה רבה למצבה של ה' סטודנטית, שמו מיד לב לעובדה שהיא לא מהמקצוע, השתדלו, למרות הכל, להקל עליה את שורתה בין כותלי-הכלא.

לאחר ששופט-השלום התל-אביבי, עזריאל גרשוני, שיחרר אותה בערבות, הוסיפה דמנתו של הניגוני לרדת אמהה

אימים. לא היה זה חלום מבהיל. כי כל הדרך מבית-המשפט ועד בית-המעצר נסע אחריה קצין-המשטרה, שפע, לדבריה, חייו כים לועגים על-השבונה.

המוסר של הדור

כבר למחרת היה ברור כי לשני הצדדים יש מה להסתיר. משטרת רמת-גן, שהטילה איפול מלא על הצורה שבה נחקר הקצין, אם אמנם נחקר, היתה מוכנה להדליף שפע של השמצות על הסטודנטית. בבואתה של ציפורה קוסטאקובסקי, כפי שהצטיירה מתוך הדלפות המשטרה, היתה מבעיתה למדי. כי משטרת רמת-גן, שניסתה לזכות את פיליפ תורן עוד לפני שביט' המשפט עשה זאת, ביקשה להיתפס לעברה של הסטודנטית, הטילה אור על פרשות אהבהים ורומאנים שניהלה.

"אשה שרבה עם בעלה רצה בדרך-כלל אל אמה", הסבירה השבוע הסטודנטית. "לי לא היה לאן ללכת. נסעתי לתל-אביב." בעיר הגדולה מצאה אלמן זקן, בעלי-ס' בוגדים, איש החברה-הגבוהה שהכיפה שעל ראשו לא הפריעה לו לחזר אחרי היפהפיה. שהתנהגה בחופשיות רבה, לתת לה צ'ק על סך 15 אלף ל"י כדי שתוכל לרכוש לעצמה דירה, רשומה על שמו כמוכון, וכדי לשוב באותה דירה לרגע קט אל הימים